

GAMLE AKER KIRKE I APRIL

ett maleri
tre skulpturer
fire hendelser

en
UKJENT
KUNSTNER,
STIAN
ÅDLANDSVIK,
ELI EINES /
ULF NILSEN
&
YNGVAR
LARSEN

Ukjent kunster , 1700 tallet

Stian Ådlandsvik, F. 1981, bor og arbeider i Oslo og Leipzig. Utdannet fra: KIHO, Hochschule für bildende Künste, Hamburg, Kunsthøgskolen i Rogaland.
www.gallerik.com/artists/stian-adlandsvik

Eli Eines F. 1965, bor og arbeider på Vinterbro. Utdannet fra: TF (Kristendom og billedkunst og Kirkehus og kirkerom), Kunstakademiet i Trondheim, Oslo Tegne-og maleskole.
www.elieines.no

Ulf Nilsen F. bor og arbeider i Oslo som organist i Gamle aker menighet og som frilanser.

Yngvar Larsen F. 1966, bor og arbeider i Oslo. Utdannet ved Vestlandets kunstakademi (KHIB), Kunsthøgskolen i Rogaland, College of Art, Kumasi, Ghana.
www.yngvarlarsen.com

Utstillingen er kuratert og organisert av Yngvar Larsen i samarbeid med Gamle Aker kirke.

Stian Ådlandsvik

Girder

2021

(Girder - eng. oversatt: drager / bærebjelke)

Trevirket er hentet fra en kirkebenk fra Fredrikstad. ca. 1915
25 x 5,5 x 225 cm

Skulpturen er både en minimalistisk skulptur, samtidig som, fordi materialet den er laget av er så ladet eller potent, blir alt annet enn nøytral. Forvandlingen, som er helt grunnleggende i kristen tanke, tenk på dåpen og vievannet, blir her overført til et møbel fra en kirke, i utgangspunktet kun trevirke, men fordi det nettopp er fra en kirke også tar opp i seg og begynner å handle om måten kirkens innhold blir ladet eller tilskrevet verdi eller egenskaper ut ifra visse premisser. Den har gått fra å være et objekt som bærer til å bli en bærebjelke, som potensielt kunne bli bygget inn i en bygning. Slik skriver verket seg inn i både europeisk tradisjon rundt hva det innebærer å forvandle noe, eller bygge det om, gi det nye funksjoner og et liv etter døden, men også inn i kunsthistorien. Minimalistiske skulpturer tok opp i seg industrielle produksjonspraksiser og la vekt på fravær av menneskelige spor. I Michael Frieds essay «art and objecthood» argumenterer han for at betrakteren av et slikt minimalistisk kunstverk blir ledet til å erkjenne det de ser på som kunst, selv om det ikke er noe i verket for dem å lese eller observere utover dets overfladiske tilstedeværelse. Han utvikler derfor en sammenligning mellom minimalistisk kunst og teater, og konkluderer med å antyde at minimalistisk kunst er antropomorf: Som i et skuespill er det til syvende og sist avhengig av publikums fantasi å bringe karakterene som blir spilt av de ulike skuespillerne til live.

Stian Ådlandsvik